

NAJUSPJEŠNIJA HRVATSKA DJ-ICA U INOZEMSTVU: I NAKON 27 GODINA RADA IDU MI OBJAŠNJAVATI KAKO SE SPAJA OPREMA

PIŠE: **David Martinović**

06/11/2025

Insolate, osječka producentica i DJ-ica čija je karijera duga više od 27 godina, jedna je od najvažnijih regionalnih figura na elektroničkoj sceni, uspješna i u inozemstvu. Kao promotorica, vlasnica izdavačke kuće i edukatorica, **Sunčica Barišić** ne samo da aktivno stvara zvuk, već i otvara put novim generacijama žena u industriji.

Iako je scena tehnološki progresivna, statistike i *lineupovi* i dalje pokazuju nisku zastupljenost žena. U ovom otvorenom i iskrenom razgovoru, Insolate razotkriva surove istine koje se kriju iza pulta i u studijima: od **ukorijenjenih predrasuda** o tehničkim vještinama do problema s nejednakim honorarima i *kvotnim pristupom bookinga*.

Iako je elektronička glazba često progresivna, statistike i dalje pokazuju nisku zastupljenost žena na lineupovima i u studijima. Koji su po tebi najveći razlozi za ovu neravnotežu?

Teško je očekivati da se nešto što je desetljećima bilo ukorijenjeno promijeni preko noći, ali porast svijesti i vidljivosti žena na sceni svakako je primjetan. Nažalost, ovo je dugo bio dominantno muški prostor – muškarci su bili ti koji su “pripadali” za pultom ili u studiju, jer se sve to smatralo tehničkim poslom. Srećom, danas mlade umjetnice imaju priliku vidjeti brojne uspješne žene u industriji i shvatiti da taj svijet nije rezerviran samo za muškarce. Nekad su takvi primjeri bili rijetkost.

Insolate FOTO: Denis Butorac

Ipak, kolektivna svijest još uvijek kaska – i dalje se čuju komentari o tome “tko radi produkciju” nekoj producentici, “zna li uopće miksati” ili “pušta li unaprijed pripremljene setove”. Nažalost, čak i nakon 27 godina rada u ovoj industriji, i dalje nailazim na takve predrasude. Ljudi me i dalje znaju svesti samo na to da sam žena, umjesto da vide profesionalca s dugom karijerom u glazbi.

Je li problem veći u segmentu produkcije ili u DJ-ingu? Gdje vidiš najveći jaz?

Problem je vrlo sličan u oba segmenta, ali rekla bih da se djevojke češće najprije odlučuju za DJ-ing nego za produkciju – upravo zbog veće vidljivosti i pristupačnosti. Produkcija se još uvijek često doživljava kao tehnički zahtjevniji dio posla, gdje „žene teže mogu pronaći svoje mjesto“, što, naravno, nije istina, ali ta percepcija i dalje postoji i utječe na odluke mnogih mladih umjetnica.

Jesu li *booking* agenti i promotori iskreno posvećeni ženskoj ravnopravnosti ili se još uvijek radi o stavljanju jedne žene na *lineup* radi forme?

Ponekad mi se čini da se žene na *lineupe* još uvijek dodaju samo kako bi se ispunila neka kvota, a ne zbog stvarne kvalitete. Prava promjena dogodit će se tek kada se umjetnice budu pozivale zato što su

talentirane i kvalitetne, a ne zato što su „atraktivne“ ili doprinose boljoj slici festivala. Takvih žena definitivno ima i tek tada ćemo moći govoriti o istinskoj jednakosti na sceni.

Insolate, FOTO: Denis Butorac

Kako se žene nose s problemom vidljivosti u medijima i klupskoj kulturi?

Mogu reći iz vlastitog iskustva da me upravo ta neravnopravnost žena unutar kolektiva djelomično i potaknula da većinu stvari radim sama i sama pokrećem projekte. Često sam imala osjećaj da se, kad bih surađivala s muškarcima, mene doživljavalo kao „lijepu figuru“ u projektu, dok bi se muškima automatski pripisivale sve idejne i tehničke zasluge. Upravo zbog toga sam naučila oslanjati se na sebe i dokazivati kroz vlastiti rad.

Nedavno sam dobila priliku biti gošća u jednom *podcastu* s još dva aktera elektronske scene, i činilo mi se da su, nadam se nesvjesno, napravili ono što mnogi muškarcu rade – jednostavno mi nisu dali do riječi. Ne vjerujem da je bilo ikakve zlobe ili namjere da me se „ušutka“, nego je to ponašanje toliko ukorijenjeno da se često ni ne primijeti. Bilo bi lijepo da ne moramo biti agresivne ili nekulturne da

bismo došle do glasa. U tom trenutku, tišina je bila glasnija od riječi, i drago mi je da su ljudi to prepoznali i dali mi veliku podršku.

Koja je uloga festivala i medija u aktivnoj promociji ženskih talenata?

Festivali i mediji imaju ogromnu ulogu u davanju vidljivosti i stvaranju platformi na kojima će se ženske umjetnice ozbiljno i ravnopravno predstavljati. Tek kada to postane nešto sasvim normalno, a ne iznimka, moći ćemo govoriti o stvarno uravnoteženoj i zdravoj sceni.

Postoji li i dalje tendencija da se DJ-ice sudi prema izgledu ili *brandingu*, umjesto isključivo prema glazbenom ukusu i tehničkim vještinama?

Mislim da je dovoljno situaciju pogledati izravno – primjerice, otići na *YouTube* i pročitati komentare ispod seta neke ženske DJ-ice, posebno ako je atraktivna. Tamo se jasno vidi kako publika često stavlja fokus na izgled, a zbog toga se umanjuje vrijednost njezine glazbe i talenta, a nerijetko se javlja i vrijeđanje.

Insolate, FOTO: Hush!

Kako se nosiš s rodnim predrasudama prilikom pregovaranja o honorarima i tehničkim zahtjevima? Osjećaš li da moraš raditi dvostruko više da bi ostvarila jednak kredibilitet kao muški kolege?

Da, put do uspjeha bio je popločan stalnom borbom s predrasudama. I danas mi se zna dogoditi da mi netko objašnjava kako se spaja oprema ili kako se nešto tehnički radi. Naravno, toga je puno manje nego prije dva desetljeća, ali i dalje podsjeća da predrasude još uvijek postoje.

Kakva je situacija “iza kulisa” – u *backstageu*, studijima i *boardovima* etiketa? Je li to još uvijek okruženje u kojem dominira muška kultura?

Iza kulisa – u *backstageu*, studijima i *boardovima* etiketa – scena je i dalje većinski muška, ali, kao i svugdje, promjena na bolje je vidljiva. Upravo zbog toga sam počela sama organizirati *partije*, otvorila

vlastitu izdavačku kuću i pokrenula *masterclass* za produkciju glazbe. Aktivnim djelovanjem i uključivanjem što više žena u svoje programe nastojim pomaknuti ponekad pretradicionalno društvo koje i dalje funkcionira po starom mentalitetu.

Nastupaš vani i više nego u Hrvatskoj. Možeš li usporediti situaciju po ovom pitanju u inozemstvu i našoj zemlji?

Situacija u inozemstvu i u Hrvatskoj itekako se razlikuje, iako ni tamo nije sve idealno. U mnogim zemljama festivali i klubovi su svjesniji rodne neravnoteže i aktivno rade na promicanju ženskih umjetnica — kroz *lineupove*, uključivanje u obrazovne programe ili produkciju. To stvara atmosferu u kojoj se žene lakše vide, čuju i vrednuju.

Insolate, FOTO: Denis Butorac

Što se tiče Hrvatske i regije, najkonkretniji koraci koje klupska industrija može poduzeti su: veća zastupljenost žena u medijima, uključivanje kvalitetnih ženskih producenata u edukacijske programe i,

općenito, davanje jednakih prilika ženama i muškima *artistima*. Kvaliteta i talent trebaju biti glavno mjerilo, a ne rod ili percepcija.

Smatraš li da inicijative poput *all-female lineupova* zaista pomažu podići svijest ili samo dodatno segregiraju ženske umjetnice?

Tolike godine smo prisustvovali *all-male lineupovima*, pa zašto ne bismo imali i *all-female*? Naravno, kvaliteta i talent trebali bi uvijek biti glavni kriteriji pri odabiru DJ-a za *lineup*, a ne rod. No dok se ne postigne prava ravnoteža i stabilnost, mislim da je važno na sve moguće načine **aktivno promicati žene** i stvarati im vidljivost.

Koji su uzori iz globalne ili lokalne industrije (DJ-ice, promotorice, vlasnice etiketa) čiji rad treba isticati kako bi se inspirirale nove generacije djevojaka?

Ajme, stvarno ih je puno i sigurno ću nekoga izostaviti! Ali par koje mi prve padaju na pamet, a s kojima sam imala priliku surađivati na svojim *partijama*, kroz izdavačku kuću ili produkciju, su: **Annē, Nastia, The Lady Machine, Lady Starlight, Sol Ortega, Stephanie Sykes...** Naravno, ne smijem zaboraviti ni sjajne djevojke s regionalnog područja: **Tijana T, Assari, Ena Smajić, Glia** i mnoge druge!

06/11/2025

DAVID MARTINOVIĆ

[Postavke privatnosti i kolačića](#)

Upravlja Google. Usklađeno s IAB-ovim TCF-om. ID CMP-a: 300